

POWOŻENIE (1) *sb n*

Oba o oraz pierwsze e jasne; teksty nie oznaczają -é.

sg N powożeni(e). ◇ [A powożeni(e).]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. powożny.

Użyźnianie ziemi, nawożenie; stercoratio Mącz; aurigatio Cn: [Dla tego też ogrodnicy miefzaią ná powożenie gnoie końskie/ ośle/ owcze Cresc 1571 76.]

Wyrażenie: »gnojem powożenie«: Stercoratio, Nágnoyenie/ gnoyem powożenie. Mącz 414c.

Synonim: gnojenie, nagnajanie.

Cf POWOZIĆ

MN